

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.852 van 5 februari 2004
in de zaak A. 147.283/XIV-18.578.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat Ph. LEVERT,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL
 Louizalaan 149/22.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 5 februari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 2 februari 2004 tot teruggedrijving;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 februari 2004, om 16 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten Y. TSHIALA, Ch. COSYNS en N. MARTENS, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 2 februari 2004 aankomt op de luchthaven van Zaventem; dat de verwerende partij op dezelfde dag de thans bestreden beslissing tot teruggrijping neemt;

2.1 Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) alsmede een valse, onjuiste, onvoldoende en tegenstrijdige motivering, dwaling in de motivering, de manifeste beoordelingsfout en machtsoverschrijding; dat de verzoekende partij in essentie aanvoert dat de bestreden beslissing als motieven bevat dat de verzoekende partij geen documenten had over het doel en de omstandigheden van haar verblijf in België, dat zij pas op 2 februari 2004 aankwam voor het academiejaar 2003-2004, dat zij niets kon zeggen over de inhoud van haar studies en er geen documentatie over had, dat zij niet werd opgewacht door en geen telefoonnummer had van haar oom uit Tubeke die haar ten laste zou nemen en dat zij werd afgehaald door I. M. die verklaarde te handelen in opdracht van de moeder van de verzoekende partij en niet van de zus, zoals de verzoekende partij zelf had gezegd; dat de verzoekende partij tegen die motieven opwerpt dat het doel en de omstandigheden van haar verblijf duidelijk waren, dat een brochure van haar onderwijsinstelling onvindbaar is in Kongo, dat zij cursussen heeft getoond van vroeger gevolgde studies, dat zij verwijst naar haar toelatingsbrief aan die onderwijsinstelling en naar het feit dat zij meteen in het tweede jaar werd toegelaten, dat het geen probleem vormt dat de verzoekende partij pas in februari aankomt nu in de kwestieuze onderwijsinstelling vaak studenten laattijdig aankomen en er inhaalcursussen en individuele begeleiding zijn voorzien, dat de oom van de verzoekende partij haar wel degelijk financieel ten laste neemt maar dat de verzoekende partij zelfs de tijd niet kreeg om het telefoonnummer uit haar zak te halen en dat haar oom op dit ogenblik trouwens als gastprofessor in Kongo verblijft, dat I. M. ook een oom is van de verzoekende partij en dat het niet van belang is of hij in opdracht van de moeder of de zus van de verzoekende partij handelde gezien zijn wil om de verzoekende partij af te halen en haar studies te volgen;

2.3. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit de uiteenzetting in het middel blijkt dat de verzoekende partij deze redenen kent, doch betwist dat de gegeven motieven de beslissing kunnen dragen; dat de verzoekende partij prima facie de schending van de formele motiveringsplicht als neergelegd in de door haar aangehaalde bepalingen niet dienstig kan aanvoeren; dat de verzoekende partij prima facie in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt; dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat de verzoekende partij met een vage verwijzing post factum naar de mogelijkheid van inhaalcursussen en individuele begeleiding prima facie geen aannemelijke verklaring geeft voor het feit dat zij pas in februari 2004 aankomt om het schooljaar 2003-2004 aan te vatten; dat zij prima facie niet weerlegt dat zij niet kon preciseren wat haar studies juist inhouden en dat alleszins niet doet met te verwijzen naar boeken over cursussen die zij eerder zou hebben gevolgd; dat de verzoekende partij evenmin betwist dat zij geen documentatie had over haar onderwijsinstelling en beweert dat dergelijke documentatie niet in Kongo is te vinden, doch dat zich de vraag stelt hoe zij die instelling dan heeft kunnen contacteren om er zich in te schrijven, laat staan dat zij naar België zou komen zonder (per post of via het internet) over enige documentatie te beschikken; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij de kans niet zou hebben gehad het telefoonnummer van haar oom uit haar zak te halen; dat het overigens de vraag is wat de verzoekende partij met een telefoonnummer van haar oom in België wil doen op het ogenblik dat deze laatste in Kongo zou verblijven; dat de uitleg van de verzoekende partij over de familieband met de genaamde I. M. prima facie geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de uitleg dienaangaande; dat de verzoekende partij aldus prima facie niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze is genomen noch dat zij met overschrijding van de in artikel 3 van de Vreemdelingenwet opgenomen bevoegdheid is genomen; dat bovendien de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing prima facie geen kennis had van noch rekening kon houden met de gegevens die de verzoekende partij a posteriori bijbrengt; dat het enige middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat

deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari tweeduizend en vier, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.